

Durmuş Hocaođlu

Siyâset'e ve Satranç'a Dâir

Yeniçağ, "Analiz", 16 Temmuz 2007, Pazartesi., s.08
"Analiz" Sıra No: 544; 2007-059; Temmuz-08

YENİÇAĞ

Siyâset yapmanın da tıpkı harbetme gibi satranç oyununa müşâbih addedilmesi elbette boşuna değildir; tek bir misâl olarak, tıpkı satrançta olduğu gibi askerlikte de siyâsette de, acemilerin piyon yemeye çalışırken ustaların Şah'a yönelmesini vermek dahi yeterli olur. Bunu şu maksatla söylüyorum: AKP'nin beş yıla yaklaşan iktidârı dönemindeki icrâatı Türkiye'ye çok şey kaybettirmiştir ve bu noktada muhâlefet sıradan bir muhâlefet olmanın ötesinde millî, tarihî ve ahlâkî bir vazîfe hükmündedir. Ne var ki, sırf ve yalnız AKP'ye muhâlefet tutkusuyla yapılan muhâlefetin, geriye dönüp, beklenenin aksine bir te'sir icrâ edebileceğinin, aksi takdirde, piyonları teker teker avlarken, farkına varmadan, muhâlefet edilen iktidar partisine hizmet etmiş konumuna düşülmüş olunabileceğinin de – daha da vahîmi olmak üzere belki de o piyonların kasten muhâlefet edilen tarafından bir tuzak olarak öne sürülmüş olmasını da göz önünde tutarak - hesaba katılması şarttır. İmdi fikrimce, tam da, ülkeme, yaptığı antlaşmalarla, iç hukuk düzenlemeleriyle, 'babalar gibi' sattığı yılların birikimiyle, kaybettirdiği prestijiyile yüksek nisbette ve telafii hayli müşkil zararlarla iktidardan uzaklaştırılması bir millî vecîbe hâline gelmiş olan iktidar partisine karşı yürütülen muhâlefet kampanyasının işlediği vahîm hatâlar, O'na tâze bir güç kazandırmış ve yıpranan kredisini diriltmiştir.

Lûtfen dikkat: Daha şunun şurasında hayâtî bir ehemmiyet arzeden seçimlere günler kala PETKİM'i Ermeni diasporasının en önemli adamlarından birisine satan İktidâr'ın prestiji bu satıştan – en azından görünür bir şekilde – pek öyle etkilenmişe benzemiyor ve esâsen, bu kadroyu bu derece kendinden emîn kılan da burası; çünkü kamuoyunun büyük bir kısmının asıl dikkatinin başka yerde olduğunun pekalâ farkında.

İmdi: Muhâlefetin yapmış olduğu bu tarihî stratejik hatâ, çok basitçe ifâde edilecek olursa, E-Darbe veya E-Muhtıra 'olayı' ve Cumhurbaşkanlığı 'olayı'nda, açık ve net bir şekilde Devlet İrâdesi karşısında ve Millî İrâde yanında saf tutması gerektiği hâlde aksini tercih etmesi olmuştur. Bunların ilki için birşey söyleyemem, ama ikincisinin, iktidârın zekîce hazırladığı ve içine kolaylıkla düşülebilecek bir tuzak olduğunun ciddiye alınması gerektiğini düşünüyorum. Tuzak gerçekten zekîce tasarlanmış ve her hâl ü kârda İktidâr'ın kazanacağı basit ama sağlam bir senaryoya dayanmaktaydı. Bilim felsefesinde yanlış olma ihtimâli olmadığı için "metafizik önermeler" grubuna dâhil edilen – meselâ "yârın hava ya yağışlı olacak ya da yağışlı olmayacak" önermesinin, yârın hava nasıl olursa olsun kesin doğru olması gibi – önermeleri andıran bu senaryonun mantığı şudur: Cumhurbaşkanı mevcut meclis tarafından seçilecek olursa, netîceten AKP'li bir zat köşke çıkacağı bu, AKP için her bakımdan kazanç demektir; aksi hâlde ise, yâni, 367 ve benzeri mâni'ler ve mânialarla, mitinglerle, e-muhtıralarla,

askerî müdâhalelere karşı dâimâ muayyen bir temâyülü ve bu konuda sâbıkası olan CHP ile, birkısmı “eski marksist” – haddi zâtında Marksistin ‘eskisi’ yoktur, sütreye gerisine çekilmişti vardır –, birkısmı başörtülü kızlara üniversite kapılarında “iknâ odaları” kuran ulusalcılar ile yapılacak ittifaklar, AKP’yi hiç de hakketmediği “millî irâdenin temsilcisi” konumuna ref’ ettireceği için bu da hemen ilk seçimlerde mükemmelen kullanılmak sûretiyle başka bir kazanç getirecekti ve nitekim öyle de oldu: Yeni bir “darbe” atmosferine girmiş gibi görünen – aslında belki de ‘görünen’den daha fazla - Türkiye’de, hemen baskın gibi gelen ve “demokrasiyi kurtaracak olan” bir seçim! Mükemmel!

★ ★ ★

İyi de, hani “köklü” siyâsî partiler? Bu nasıl bir “kök” ki üstünde münbit bir nebat bitmiyor? Hâlâ DP ve efsânesi ve 46 rûhu mîrasını kullanmaya kalkan DYP mi, yoksa sermayesini yiyip bitiren ve seçimlere bile giremeyen ANAP mı? Birisi hâlâ “düz ovada siyâset”in kerâmetini îzah etmeye çalışırken diğeryanın genel başkanı hepten havlu attı ve seçimi bırakıp tâtile çıktı; ancak her ikisinin tek ortak başarısı Cumhurbaşbaşkanı seçimi sırasında yaptıkları icraat ile AKP’yi cilâlamaktan ve önüne geleni satan bir iktidârı millî irâde kahramanı yapmaktan ibâret kaldı.

Ya kırk yıllık MHP? O, apayrı bir fenomen.

★ ★ ★

Hele bir hafta sonrasını bekleyelim, bakalım Mevlâ ne’yeler. Ancak, şâyet daha “dünkü çocuk” sayılacak Bay Uzan, bunca “köklü”nün arasından sıyrılacak olursa, buna nasıl hayret edilebilir?

